

Turun arkkihiippakunnan tuomiokapitulille

Markku Sumiala, rovasti

Tuomiokapitulilta saamassani kirjeessä puututtiin toimimiseeni Suomen ev.lut. Lähetyshiippakunnassa. Tähän liittyen haluan tuoda esille seuraavaa.

Suomen ev.lut. kirkko on omilla toimillaan ratkaisevasti vaikuttanut Suomen ev.lut. Lähetyshiippakunnan syntyyn. Kirkko ei ole kunnioittanut pontta, joka lupasi perinteisen virkakäsityksen kannalla oleville papeille mahdollisuuden saada virkoja ja toimia niissä omantuntonsa mukaan. Tämän lupauksen rikkomisen seuraukset eivät ole kohdistuneet vain pappeihin, vaan myös niihin seurakuntalaisiin, jotka kokevat jäävänsä ilman apostolisen järjestyksen mukaisia paimenia. Kun pappisviran saaminen ja siinä toiminen on evätty papeilta, jotka haluavat pysyä uskollisina Raamatun opetukselle pappisvirasta, on näin syntyneessä kirkollisessa hätätilassa ollut ainoa mahdollisuus kutsua oma piispa vihkimään ja kaitsemaan näitä pappeja.

Saamassani kirjeessä viitattiin toistuvasti siihen, että toimimalla Lähetyshiippakunnassa olen rikkonut papin valani. Tunnustuspykälää: ”Kaikkea oppia kirkossa on tutkittava ja arvioitava Jumalan pyhän sanan mukaan ” voimme kutsua kirkon perustuslaiksi. Missään kohdassa minua ei ole syytetty tämän tunnustuspykälän rikkomisesta, että olisin levittänyt väärää oppia tai elänyt pahennusta herättävästi. Sen sijaan minua syytetään evankeliumin julistamisesta foorumilla, jonka piispat ovat kieltäneet. Näin kirkollinen esivalta on ristiriidassa Herran käskyn kanssa julistaa evankeliumia kaikille luoduille. Tunnustuskirjat toteavat, että missä piispat estävät evankeliumin julistamista, heitä ei ole kuultava. Pietari totesi muinoin vastaavassa ristiriitatilanteessa: ”Enemmän tulee totella Jumalaa kuin ihmisiä.” (Apt.5:29)

Pappisvala tai -lupaus sitoo myös lupauksen vastaanottajaa. Pappislupaus ei ole avoin valtakirja lupauksen vastaanottajalle, joka voisi edellyttää mitä tahansa. Kirkko tänä päivänä ei enää ole sama, johon minut aikanaan kastettiin. Eikä se myöskään ole sama, jolle pappislupaukseni annoin. Se ei ole itse pysynyt kirkkolain tunnustuspykälässä, vaan on vastoin apostolien opetusta avannut pappisviran naisille, ryhtynyt rukoilemaan homoparien puolesta ja alkanut estää evankeliumin julistamista. Näin tuomiosunnuntain kynnyksellä on tarpeen muistuttaa, että kerran nekin, jotka nyt valtaa käyttävät, joutuvat sen Herran eteen, joka tuomaritkin tuomitsee.

Saamassani kirjeessä oli yksi ainoa kohta, jossa vedottiin Raamattuun. Haluan toistaa sen tähän: ”Rohkaisemme jokaista kirkkomme pappia hoitamaan virkaansa uskollisesti ja Kristuksen antaman tehtävän ja kirkkomme tunnustuksen mukaisesti. Hän, joka teitä kutsuu, on uskollinen ja pitää lupauksensa” (1.Tess.5:24).

Juuri näin olen yrittänyt virkaani hoitaa ja iloisin mielin jatkan palvelutyötäni Lähetyshiippakunnan riveissä niin kauan kuin Herra voimia antaa.